

častitljive vrvi, ki vežejo solzno dolino z nebeškimi linami. Domači zvonovi niso tožljivo zaklenkali in privabili solza sosedom. Lučarica Mreta ni spremila dragega pokojnika z mrliško lučjo čez poslednji prag. Samcat je umiral nekje na bojnem polju ali sredi sovražnega ostroga, kjer leži sto junakov, ki minevajo kot prah in nevredno ilo. Morda se jih bo spomnil kdaj le criček z drobno, brezimno pesmico...

Marija je položila roke na ramena klečeče žene, ki je drevenela na tlaku; dvignila jo je k sebi in jo potolažila. Tedaj se je utrnila tretja solza iz njenega prečistega srca in pala na zasoljeno lice slovenske matere, ki jo je pretresla veličastna zavest trpečega občestva, da se je junaško zravnila in se zazrla v mile oči nebeške priprošnjice. Saj je v svojih razpokanih, zažuljenih dlaneh začutila varno, toplo roko same matere božje, njene ustnice so zašepetale prastari amen! Tako bodi! Solze dveh mater so se spojile in padale na posvečena tla. Bogu je bilo ljubo, da se je ozrl po svoji nebeški materi na ubogo ženo in jo oblił z milostjo tolažbe. Iz solzne bistrice pa je vstajala svetla rosa, ki se je gostila v kapljice; te so plavale v nebeške višave ter se izpreminjale v zvezde. Bog jih je v spomin na svojo mater prištel v vrsto božičnih zvezd. To so svitanice, ki oznanjajo človeškemu rodu ljubezen in dolgo zaželeni mir.

Stanko Janežič | Klopotec v goricah

Klopotec v goricah
je poslednjič zaklenkal —
pa sklenil roke
in v tihi molitvi zaspal.

Napil sem se vrelega mošta,
objel še vrhé in pivnice
in z bratom klopotcem poslednjič zapel —
pa legel med trsje
in čakam,
da sneg me zamete.